

prima instanță - (Judecătoria Soroca) V. Belous

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, D. Pușca

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc împotriva Valentinei Tanas,
Marta Tanas, Daniela Tanas și Instituției publice Căpitănia portului Giurgiulești,
intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Matsor”, cu privire la
declararea nulității contractului,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016, prin care s-a
restituit cererea de apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”,

c o n s t a t ă:

La 24 decembrie 2014, societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu
Cernopolc au depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Tanas, Marta
Tanas, Daniela Tanas și Instituției publice Căpitănia portului Giurgiulești prin care au
solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil din
26 decembrie 2007 încheiat între societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”,
Mihail Tanas și Valeriu Cernopolc.

În motivarea acțiunii au indicat că la 26 decembrie 2007, între societatea cu
răspundere limitată „Cvadrant” și coproprietarii Valeriu Cernopolc și defunctul
Mihail Tanas a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bacului plutitor
Cosăuți-Iampol.

Ulterior, la 13 februarie 2008, în baza unui contract de vânzare-cumpărare,
defunctul Mihail Tanas a înstrăinat 1/2 cotă-parte lui Valeriu Cernopolc, care, la 14

februarie 2008 a înstrăinat întregul bun întreprinderii societății cu răspundere limitată „Matsor”.

În baza hotărârii judecătorești definitive, contractele din 13 februarie 2008 și 14 februarie 2008 au fost declarate nule și anulat dreptul de proprietate al societății cu răspundere limitată „Matsor”, din motiv că nici o parte care figura în calitate de vânzător nu și-a înregistrat dreptul de proprietate în Registrul de Stat al Navelor, ținut de Instituția publică Căpitănia portului Giurgiulești și respectiv la data semnării contractelor nu erau proprietari a bunului.

Prin urmare, consideră că, în temeiul art. 220 Codul civil, contractul de vânzare-cumpărare din 26 decembrie 2007 este lovit de nulitate absolută.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 24 decembrie 2015 s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, societatea cu răspundere limitată „Matsor”.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 23 mai 2016 cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea Judecătoriei Soroca din 04 februarie 2016.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc în folosul statului cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată, în sumă de 471,20 lei.

La 15 iunie 2016 Valeriu Cernopolc a depus cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Soroca din 23 mai 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 16 iunie 2016 societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” a depus cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Soroca din 23 mai 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015 nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc.

S-a acordat apelanților termen până la 20 septembrie 2016 ora 9.00 pentru înlăturarea neajunsurilor, și anume, prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat, a câte 1 125 lei fiecare apelant.

S-a explicat apelanților că, în caz de neîndeplinire în termenul stabilit a indicațiilor din prezenta încheiere, cererea de apel va fi restituită.

În cadrul ședinței de judecată din 20 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” a depus cererea de apel motivată, fără a achita taxa de stat. (vol. II f.d. 71-72, 76)

La fel, în cadrul ședinței de judecată din 20 septembrie 2016 Valeriu Cernopolc a depus cerere de apel motivată, anexând ordinul de încasare a numerarului pentru taxa de stat. (vol. II f.d. 73-76)

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016 s-a restituit cererea de apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”, pe motiv că nu au fost înlăturate neajunsurile.

S-a primit pe rol apelul declarat de Valeriu Cernopolc și s-a fixat judecarea acestuia pentru 18 octombrie 2016, ora 14.30.

La 07 octombrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că instanța de apel a dispus înlăturarea neajunsurilor într-o formă neclară, neexplicând fiecărui apelant în parte ce neajunsuri urmau a fi înlăturate.

Susține că din conținutul încheierii nu a înțeles că fiecare apelant urma să efectueze aceeași plată, cu atât mai mult că la depunerea cererii de chemare în judecată reclamanții societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc au achitat o taxă de stat comună.

Afirmă recurentul că instanța de apel urma să-i acorde termen suplimentar pentru achitarea imediată a taxei de stat, iar, neînlăturarea neajunsurilor nu a avut loc ca urmare a unei eschivări, dar ca urmare a unei erori formate din conținutul neclar al încheierii, iar refuzul instanței de apel de a acorda un termen suplimentar reprezintă o limitare a drepturilor la o justiție echitabilă.

Conform art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii instanței de apel din 20 septembrie 2016, expediată în adresa părților la 24 septembrie 2016 (vol. II, f.d. 80), a fost recepționată de către recurent la 29 septembrie 2016, astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 07 octombrie 2016 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 20 septembrie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din cererea de recurs reiese că recurentul a solicitat casarea încheierii instanței de apel, în partea restituirii apelului societății cu răspundere limitată „Cvadrant”.

În această ordine de idei, instanța de recurs se va expune doar asupra cerințelor înaintate în cererea de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de apel întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 84 Codul de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța dispune restituirea cererii de apel dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

Potrivit art. 368 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Prin urmare, raportînd la caz normele sus-citate, în condițiile în care recurentul nu a achitat taxa de stat în termenul limită acordat de instanța de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel privind restituirea apelului întemeiată.

Materialele dosarului atestă că, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2016 nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc, fiindu-le acordat apelanților termen până la

20 septembrie 2016 pentru prezentarea cererilor de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 1 125 lei de către fiecare apelant și explicându-le că în caz de neîndeplinire în termen a indicațiilor, cererea de apel va fi restituită. (vol. II, f.d. 63)

Încheierea dată a fost recepționată de către recurentul societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” la 25 iulie 2016. (vol. II, f.d. 66)

La fel, din materialul probator și din procesul-verbal al ședinței de judecată din 20 septembrie 2016 rezultă că, în cadrul ședinței de judecată, societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” a depus cerere de apel motivată, însă fără a prezenta dovada de plată a taxei de stat, motivând că a uitat să o achite (vol. II, f.d. 76-verso).

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți prin încheierea din 20 septembrie 2016 a restituit cererea de apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”, pe motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel de a prezenta dovada de achitare a taxei de stat, cuprinse în încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2016.

Astfel, în condițiile în care, apelantul-recurent nu a achitat taxa de stat în termenul acordat de către instanța de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă și întemeiată concluzia instanței de apel privind restituirea cererii de apel.

În acest context, Colegiul respinge argumentul recurentului precum că, încheierea instanței de apel prin care s-a dispus înlăturarea neajunsurilor nu este suficient de clară și nu a înțeles că fiecare apelant urma să achite separat taxa de stat în sumă de 1 125 lei, deoarece este neîntemeiat și în contradicție cu cele expuse de însuși apelant în cadrul ședinței de judecată din 20 septembrie 2016.

În acest sens, Colegiul notează că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2016, instanța de apel în mod expres a indicat despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1 125 lei de către fiecare apelant, fapt ce demonstrează cu certitudine că societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” a dispus de suficient timp pentru a întreprinde toate măsurile necesare în vederea achitării taxei de stat pentru judecarea apelului.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că CtEDO, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder v. the United Kingdom §-36 din 21 februarie 1975*), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashimgdane vs United Kingdom 28 mai 1985*).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prin restituirea cererii de apel recurentului nu i s-a

îngrădit accesul liber la justiție protejat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Remarcă Colegiul că, folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Cvadrant” și Valeriu Cernopolc împotriva Valentinei Tanas, Marta Tanas, Daniela Tanas și Instituției publice Căpitănia portului Giurgiulești, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Matsor”, cu privire declararea nulității contractului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari